

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Prooemivm, Quo declaratur vnde nominata sit Christiana libertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

DE
CHRISTIANA
LIBERTATE
LIBER SEXTVS.

PROOEMIUM,

*Quo declaratur unde nominata sit
Christiana libertas.*

UPERIORIBVS libris dixisse vide-
mur ea quæ magnum adiumentum
ad veræ libertatis cognitionem allatu-
ra videantur. Vt enim libertas hæc no-
tissima, solet ijs esse iucundior, quos
paulo antè vincula seruitutis impedi-

*Iucundiores
facit liberta-
tem, seruitutis
recordatio.*

tos constrictosque grauabant: ita veræ libertatis ratio-
nem is perspiciet multo faciliùs atque iucundiùs, qui
aduersam ante seruitutem explicatam acceperit: Non
potest, ait Ambrosius, plenè quis intelligere quid ac-
ceperit; nisi meminerit, antè quid fuerit. Ideoque (ad-
dit) quoties Pascha celebramus, meminisse debemus
veteris seruitutis & nouæ libertatis, quid fuerimus, &
quid acceperimus. Neque enim de vsitata hac & co-
gnita mundo libertate, dicere propositum est: sed de ea
quæ sola vera est, quam Christianam appellamus. Li-
bertas enim, ait Augustinus, nulla vera est, nisi beato-
rum & legi æternæ adhærentium. Sed quædam liber-
tas nominatur, qua se liberos putant qui dominos ho-
mines non habent: & quam desiderant ij qui à domi-
nis hominibus manu mitti volunt. Hæc illa est igitur
exoptata notaque mundo libertas, de qua apud Plau-
tum in Aulularia: Omnes libertati naturâ student.

*Serm 12. in
Psalm. 118.
versu 8.*

Q 5 Omni

Omni malo, omni exitio peior seruitus. Et quem Iupiter odit, seruum hunc primum facit. Illa verò altera quid sit, animalis homo non percipit, cui insipida sunt omnia quæ non mundi huius illecebris condiantur. Ideoque cum assertor noster Christus Dominus, ludæis veram libertatem, eius quæ adipiscendæ expeditam rationem demonstrasset; Si enim vos, inquiens, manseritis in sermone meo, verè discipuli mei eritis, &

Iohannis 8. cognoscetis veritatem, & veritas liberabit vos: Illi remotam hanc à sensibus libertatem non intelligentes, & tamen pressius notantes quod dixerat, Liberabit vos, (vbi Græca vox emphasim habet, pertinet quæ ad ingenuitatem, & eam libertatem quæ seruituti opponitur: alioqui Latinis liberari dicuntur qui subducuntur à periculis aut morbis) Tâquam ergo dictum foret planius à Christo: veritas liberos vos & ingenuos reddet, vilem quæ illam & veram remouebit seruitutem: propterea cum stomacho & indignatione, quasi iniuria affecti, quòd serui appellati viderentur, responderunt: Semen Abrahamæ sumus, nemini seruiuimus vnquam; quomodo tu dicis, liberi eritis? Remota adhuc erat à rudioribus, nec satis instructis cordibus, veræ & stabilis perpetuæ quæ libertatis cognitio: propterea quòd ignorarent veram esse illam seruitutem, quæ sub peccati & diaboli mortis quæ dominatu infeliciter ageretur: nec aliam cogitarent aut nossent, quam hanc vulgarem mundo quæ optabilem, fluxam tam è seculi percurrentis & caducam libertatem. Nemini, inquiunt, seruiuimus vnquam. Et tamen seruos fuisse illos Christus significat, frustra quæ sibi de libertate placuisse, qui humanis occupationibus in tentione vanissima seruiiebant. Idcirco doctrinæ medicinam liberator adhibens, ad veram quæ libertatem intuendam aperiens oculos mentis: Amen, ait, dico vobis, quia omnis qui facit peccatum, seruus est peccati. Ac ne leue putaretur,

tur, paruoque cum damno coniunctum, seruum esse
 peccati: adiungit continuo terroris stimulos, quo fa-
 cilius adducat ad veræ libertatis amplexum. Seruus, in-
 quit, non manet in domo in æternum. Filius autem manet
 in æternum. Quis autem non manere in domo velit?
 quis proijci foras pedibus manibusque religatis, ubi
 tristissima seruitutis illud extremum subeundum est,
 non totus perhorrescat? Ne verò nescirent, cuius be-
 neficio tantum consequi possent libertatis bonum, ad-
 didit per se id præstari posse, si modò propositus ab eo
 sermonibus aures accommodarent. Neque verò aliam
 patere ad veram libertatem viam, quam si per ipsum
 eam assequi credendo parendoque niterentur. Si vos,
 inquit, Filius liberauerit, reuera liberi eritis. Eam ob-
 rem, cum esset ipse Dominus, utpote Deus, ut nos à
 seruitute perpetua liberaret, atque ad veram liberta-
 tem educeret, fieri dignatus est seruus, accipiens, quem
 admodum Apostolus ait, formam serui. Finxit me, in-
 quit per Prophetam, ex utero seruum sibi, ad congrega-
 gandum Iacob. Quis enim Dei populum congrega-
 uit, nisi Christus? qui suscepit in suo corpore seruitu-
 tem, imo verò maledictum, peccatum, & opprobrium
 factus est, ut nostræ obrunderet mortis aculeum, ut
 nostram seruitutem aboleret, ut maledicta, peccata,
 opprobriaque nostra deleteret. Propter te, inquit Am-
 brosius, dominationi mortis se Christus subdidit, ut
 te iugo dominationis erueret. Ille suscepit mortis ser-
 uitudinem, ut tibi tribueret vitæ æternæ libertatem. Et
 alibi: Qui sub lege, inquit, generatus est, ut eos qui sub
 lege erant redimeret pretio sanguinis sui, & libertatem
 quam tribuerat primo illi Adam, reformaret: ut iam
 genus hominum sine lege esset seruitutis. Ex hoc igitur
 vno tantæ felicitatis auctore ac liberatore Christo, no-
 minata est Christiana libertas. quanquam ob id quo-
 que merito Christiana vocetur, quòd sit propria Chri-
 stiano-

Isaie 49.

*Serm. 18. in
Psalm. 118.*

*Lib. 3. in Luc.
ad cap. 3.*

Iohannis I.

stianorum: neque ea frui alij quàm ij qui in Christum verè ac penitus credant, vilo modo possint. His itaque solis potestatem dedit, filios, ac proinde liberos fieri, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, sed ex Deo nati sunt.

CAPVT I.

Quid sit Christiana libertas, quibusq; partibus constet.

EST autem Christiana libertas (vt ab ipsa definitione totius tractationis nascatur exordium) qua quis cupiditatis dominatu liberatus, atque ab ipso quoque peccati reatu, seu vinculo damnationis exsolutus, diuinis preceptis lubens obsequitur. Est enim Christiana libertas, non ab illa naturæ necessitate qua pecudes impelluntur; non à lege, qua & Angeli beati felicissimè constringuntur; sed propriè à malo libertas, quam quotidie oratione Dominica petimus, cum precamur: Libera nos à malo. Tamen si enim illic in ipso liberandi verbo non sonet ea libertas quæ seruili conditioni opponitur: ea tamen intelligitur in ipsa re quæ petitur: propterea quòd vlli malo subijci, seruile sit. Cum autem tria sint malorum genera quæ nos grauissimè premunt, peccatum, mors, diabolus: tribus partibus intelligitur nostram constare libertatem, quanquam & bipartita fieri hoc modo potest. Etenim cum duo generatim sint mala, vnum ex quo mali & prauis sumus, alterum ex quo miseri: pars vna est nostræ libertatis, qua liberamur à peccato, eoque ipso à diabolo: altera qua è miseria educimur. vtramque D. Augustinus expressit, cum ait in Enchiridio: Quæ maior est post ruinam misericordia Dei, quando & ipsum liberum arbitrium liberandum est à seruitute, cui dominatur cum morte peccatū? verum posterior illa pars libertatis, in spe hinc obtinetur, nondum in re. Spe enim salui facti sumus.

Cap. 106.

Tunc